

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 280/2019

26.09.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Компанија „БЂ“ Д.П. у стечају и „ЕЕ“ Д.П. у стечају, обе са седиштем у ..., које заступа Агенција за лиценцирање стечајних управника са седиштем у Београду, Агенције за приватизацију РС са седиштем у Београду, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације из Београда и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, решавајући сукоб стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 26.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду се решењем П1 1018/15 од 19.12.2018. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари (став први изреке) и одлучио да по правноснажности тог решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду (став други изреке).

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, те је уз акт П 691/19 од 18.04.2019. године предмет доставио овом суду ради решавања негативног сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 87/18 и 88/18-УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за

поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 4. истог закона, привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Одредбом члана 88. Закона о стечају судова („Службени гласник РС“, бр. 114/09... 95/18) прописано је, између осталог, да у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја, прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и његову имовину. Према члану 90. истог закона, парнични поступак у којем је стечајни дужник тужени наставља се ако је: 1. тужилац као стечајни или разлучни поверилац поднео благовремену и уредну пријаву потраживања; 2. на испитном рочишту стечајни управник оспорио пријаву потраживања; 3. тужилац као стечајни или разлучни поверилац закључком стечајног судије упућен на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђивања оспореног потраживања; 4. тужилац као стечајни или разлучни поверилац предложио наставак прекинутог поступка у року од 8 дана од дана пријема закључка стечајног судије из тачке 3. овог члана.

Чланом 91. став 2. Закона о стечају је прописано да ако су испуњени сви услови из члана 90. овог закона, парнични суд решењем против кога није дозвољена посебна жалба одређује наставак поступка, док је ставом 3. истог члана прописано да ако се прекинути поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим.

Према одредби члана 222. тачка 5. ЗПП, суд утврђује прекид поступка кад наступе правне последице отварања поступка стечаја.

У конкретном случају, тужиоци су против тужених дана 11.02.2019. године Трећем основном суду у Београду поднели тужбу ради исплате новчане накнаде за остварени радни стаж. Над првотуженим је решењем Привредног суда у Београду Ст 72/15 од 18.03.2016. године отворен поступак стечаја, а над друготуженим решењем тог суда Ст 68/15 од 04.11.2015. године. Тужиоци су поднеском од 12.03.2019. године поднели предлог за наставак поступка истичући да у односу на прво и друготуженог повлаче тужбу у делу главног потраживања и камате, а тражили су утврђење њиховог потраживања према овим туженима по основу трошкова парничног поступка који су им оспорени у поступку стечаја од стране ових тужених као стечајних дужника.

Будући да се Трећи основни суд у Београду огласио стварно и месно ненадлежним, а да претходно није, након што је над првотуженим и друготуженим отворен стечајни поступак, у односу на те тужене прекинуо поступак због наступања правних последица отварања стечајног поступка, те по испуњењу услова за наставак поступка, донео и решење о наставку, то у овој фази поступка нема услова за заснивање стварне надлежности привредног суда. Наиме, за заснивање надлежности привредног суда је неопходно испуњење процесних претпоставки из Закона о стечају, као и редоследа радњи које претходе доношењу решења о ненадлежности, а које је Трећи основни суд у Београду пропустио да

предузме. Такође, нису постојали услови да се тај суд огласи стварно ненадлежним и у односу на тужене Агенцију за приватизацију РС и Републику Србију, без образложења, у односу на које тужене није реч о спору из примене прописа о приватизацији јер новчану накнаду тужиоци потражују по основу оствареног радног стажа, дакле, није у вези са својинском трансформацијом, односно променом власништва прво и друготуженог.

Имајући изложено у виду, за поступање у овој фази поступка стварно и месно надлежан је Трећи основни суд у Београду.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић